

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko D. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 października 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) radcy prawnemu A. L. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności wynikającej z tego, że Sąd drugiej instancji oddalił jako spóźniony wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychologa co do stanu świadomości spadkodawcy S. B..

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Analiza treści skargi nie uzasadnia wniosku o jej oczywistej zasadności.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej został sformułowany w sposób niejasny. Z jednej strony skarżąca zarzuca pominięcie przez Sąd Apelacyjny jej wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego co do stanu świadomości spadkodawcy. Z drugiej wskazuje na potrzebę przeprowadzenia takiego dowodu bez wniosku pozwanej. Nie można jednak dopatrzeć się oczywistej zasadności ani co do naruszenia art. 381 k.p.c. ani art. 232 zd. 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Jak wyjaśnił Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu pozwana nie kwestionowała stanu świadomości S. B. w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji. Został jej określony termin do złożenia wniosków dowodowych pod rygorem pominięcia, z którego skorzystała powołując jednak tylko wnioski o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków. Wniosek o dowód z opinii biegłych został powołany dopiero na rozprawie apelacyjnej z wyjaśnieniem, że dopiero wtedy pozwana dowiedziała się o oświadczeniu spadkodawcy, mimo że skarżąca odnosiła się do tego oświadczenia w swoich wyjaśnieniach już w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Apelacyjny wyjaśnił także w uzasadnieniu dlaczego nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z urzędu. Jak podniósł, w aktach sprawy nie znajdowały się żadne okoliczności wskazujące na ograniczenie świadomości spadkodawcy. Wręcz przeciwnie, dokumentacja z leczenia szpitalnego wskazywała, że S. B. mimo zaawansowanej choroby nowotworowej pozostawał przytomny, w

logicznym kontakcie słowno - logicznym. W świetle powyższego nie można uznać, że skarga jest oczywiście zasadna.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Pełnomocnikowi pozwanej z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 68).

jw